

Éghajlat-politikai konferencia (szimuláció): Gyors ütemben fejlődő országok

Címzettek: A gyors ütemben fejlődő országok főtárgyalói
(Kína, India, Indonézia, Brazília, Mexikó, Dél-Afrika)

Tárgy: Felkészülés az éghajlat-politikai csúcstalálkozóra

Üdvözljük Önöket az éghajlat-politikai csúcstalálkozón! Az ENSZ főtitkára felkérte Önöket és valamennyi érintett érdekcsoport vezetőit, hogy működjenek együtt az éghajlatváltozás sikeres kezelése érdekében. Felkérőlevelében a főtitkár [kifejtette](#), hogy „Az éghajlati vészhelyzet olyan versenyfutás, amelyben jelenleg vesztesre állunk. De ezt a versenyt meg is nyerhetjük. A legmegbízhatóbb tudományos eredmények szerint ha a hőmérséklet-emelkedés egy kicsit is meghaladja az 1,5 °C-ot, az súlyos és helyrehozhatatlan károkat okoz majd az életünk alapjait biztosító ökoszisztémákban. A tudomány szerint azonban még nincs túl késő. Még tehetünk ellene valamit! Ehhez azonban alapvető változtatásokra lesz szükség a társadalom minden területén, így például az élelmiszer-termelés és a földhasználat módja, a közlekedés üzemanyagai és a gazdaság energiaellátása terén. Ha együtt lépünk fel, senki sem fog lemaradni.”

A csúcstalálkozó célja egy terv kidolgozása annak érdekében, hogy a globális felmelegedés az iparosodás előtti szinthez képest legfeljebb 2 °C [3,6 °F] legyen, de lehetőleg csak a Párizsi Megállapodásban hivatalosan rögzített célt, az 1,5 °C-ot [2,7 °F-ot] érje el. A [tudományos adatokból](#) egyértelműen kitűnik, hogy ha a felmelegedés meghaladja ezt a szintet, az katasztrofális és visszafordíthatatlan következményekkel jár majd, melyek az összes ország népének egészségét, jólétét és életét fenyegetik.

Önök a világ legnagyobb és leggyorsabban növekvő (fent felsorolt) fejlődő országait képviselik. Országaik össznépessége közel 3,5 milliárd fő, a világ 7,7 milliárd lakosának mintegy 45%-a. Országaik azonban együttesen a világ gazdasági teljesítményének csak mintegy 25%-át adják, miközben egy főre jutó GDP-jük (bruttó hazai termék) alacsonyabb, a szegénység viszont sokkal súlyosabb, mint a fejlett országokban.

Az Önök számára a következő szakpolitikai intézkedések a legfontosabbak, de bármilyen lehetséges intézkedést javasolhatnak vagy megakadályozhatnak.

1. Támogatni kell a megújuló energiákat (pl. nap-, szél-, víz- és geotermikus energia, illetve energiátárolás).

A megújulóenergia-ipar gyorsan növekszik, de egyelőre csak a világ energiaellátásának nem egészen 5%-át biztosítja. A támogatások elősegítik ezen iparágak növekedését, munkahelyeket teremtve az Önök országaiban (ha meg tudják haladni a fejlett országokban folyó szél-, nap- és akkumulátortechnológiai fejlesztés ütemét). A villamosenergia-tárolás (pl. akkumulátorok, hőtárolás, vízszivattyús tárolás) és az „intelligens energiahálózat” technológiái lehetővé teszik az ingadozó teljesítményű megújuló energiaforrásoknak – például a szél- és napenergiának – az energiarendszerbe való beépítését, és éjjel-nappal biztosítják a villamos energiát.

2. Csökkenti kell a metán, a dinitrogén-oxid és más üvegházhatású gázok kibocsátását. A CO₂ a legjelentősebb üvegházhatású gáz (ÜHG), de a globális felmelegedés mintegy negyedét más gázok okozzák. Ilyen például a metán (CH₄), a dinitrogén-oxid (N₂O), valamint a klór-fluor-szénhidrogének és más fluorozott vegyületek széles köre (úgynevezett F-gázok). Egy molekulára vetítve a szén-dioxidon kívüli gázok nagy része több tízszer, százszor vagy akár több ezerszer nagyobb mértékben járul hozzá a globális felmelegedéshez a következő évszázadban, mint a szén-dioxid. Bár koncentrációjuk alacsony, mennyiségük gyorsan nő.

3. **Csökkenteni kell az erdőirtást.** Az erdőirtás jelenleg az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának mintegy 15%-áért felelős. Az erdőirtások nagy része az Önök országainak trópusi erdeit érinti, egyebek mellett az Amazonas medencéjében, Kínában, Indiában és Indonéziában. Az erdők védelmével ezek a kibocsátások csökkenthetők, miközben egyúttal a biológiai sokféleséget és a vízkészleteket is védjük. Az erdőirtás korlátozása miatt azonban e földterületek fakitermelésre, élelmiszer-termelésre és más fontos célokra is kevésbé használhatók fel.
4. **Át kell gondolni az erdőtelepítéseket.** Erdőtelepítés alatt új erdők létrehozását értjük olyan földterületeken, ahol már egy ideje nincsenek vagy soha nem is voltak fák – ezek néha olyan területek, ahol korábban erdőirtást végeztek vagy ahol leromlott a talaj. Nagy területen történő erdősítés esetén olyan földeket is felhasználhatnak, melyekre növénytermesztési vagy állattenyésztési célból szükség van, felhajtva ezzel az élelmiszerárakat. Vizsgálják meg, hogy az Önök és más csoportok által javasolt erdősítési politikák mennyi földterületet igényelnének.
5. **Fontolóra kell venni, hogy fizetni kelljen a szén-dioxid-kibocsátásért.** A világ energiarendszerén belül még mindig a fosszilis tüzelőanyagok az uralkodók, és az elégetésük révén keletkező CO₂ messze a legjelentősebb forrása az éghajlatváltozáshoz hozzájáruló ÜHG-kibocsátásoknak. A piaci árak ma nem tartalmazzák a fosszilis tüzelőanyagok által okozott környezeti és társadalmi károkat (ezek „negatív externáliát”). De ami ennél is rosszabb: a világ számos kormánya – köztük több, az Önök csoportjához tartozó országé is – évente összesen 775 milliárd és 1 billió dollár közötti támogatást nyújt a fosszilis tüzelőanyagok ágazatának. A közgazdászok egyetértenek abban, hogy a szén-dioxid-ár a legjobb módja annak, hogy csökkentsük az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) globális kibocsátását. Mérlegeljék, hogy rögzítenek egy árat, amelyet a szén-dioxid-kibocsátás után kellene megfizetni, és amelyet esetleg fokozatosan vezetnének be, időt adva az iparnak és a fogyasztóknak az alkalmazkodásra. A bevételeket vissza lehet fordítani a lakosság javára, illetve fel lehet használni más intézkedések költségeinek fedezéséhez vagy a költségvetési hiány csökkentéséhez. Bár országaik némelyikében már csökkentették a fosszilis tüzelőanyagok támogatását, illetve bevezettek szén-dioxid-árat, ez utóbbiak jóval alacsonyabbak, mint a számos közgazdász által ajánlott, tonnánként legalább 30-50 dolláros összeg. Kína az egész országra kiterjedő fix összkvótás szén-dioxid-kereskedési rendszert vezet be, amely növelni fogja a szén-dioxid-kibocsátás árát, de az Ön csoportjának többi országa ezt nem tette meg. Túl gyors léptekkel azonban nem haladhatnak előre, mivel országaikban a középosztály tagjai arra törekcsenek, hogy a fejlett országok lakossága által magától értetődőnek tekintett termékeket és szolgáltatásokat (autó, légkondicionálás, légi közlekedés stb.) megengedhessék maguknak, a szegények pedig megbízható áramellátást, tiszta vizet, élelmiszert, egészségügyi ellátást, tisztességes lakhatást szeretnének, illetve más alapvető emberi igényeiket szeretnék kielégíteni, ezért őket fájóan érinti az energiaköltségek emelkedése.
6. **Meg kell fontolni a szén megadóztatását.** Csoportjukban több ország is van, amely még ma is új szénbányákat nyit és erőműveket épít, noha a szén a legnagyobb szén-dioxid-kibocsátást okozó tüzelőanyag, amely az országaikban több millió embert megbetegítő légszennyezés okozója. A szénfelhasználás megadóztatása, szabályozása vagy akár fokozatos megszüntetése gyorsan csökkentheti a kibocsátásokat és a veszélyes levegőszennyezést, és javíthat a lakosság egészségén.

További szempontok

Ez egy konfliktusos időszak az Önök gazdaságaiban, amikor különféle ellentétes érdekek feszülnek egymásnak. Az Önök nemzetei nagymértékben függenek a fosszilis tüzelőanyagoktól, többek között a széntől, és jelenleg az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) globális kibocsátásának 40%-áért felelősek (ezen belül Kína egyedül a globális kibocsátások mintegy 28%-át okozza). Az Önök országcsoportja és más fejlődő országok jelenleg együttesen a globális kibocsátás mintegy 64%-áért felelősek, noha az egy főre jutó kibocsátás az Önök országaiban alacsonyabb, mint a fejlett országokban. Mindemellát az éghajlati válságot előidéző összesített ÜHG-kibocsátás nagy részét a fejlett országok idézték elő. Önök ezért úgy vélik, hogy nekik erkölcsi felelősségük a kibocsátásaik csökkentése, és hogy az

éghajlatváltozás kezelésére irányuló intézkedéseknek nem szabad lassítaniuk az Önök gazdasági fejlődését és arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy több százmillió lakosukat kiemeljék a szegénységből.

Látják ugyanakkor, hogy az éghajlatváltozás nagymértékben veszélyezteti a lakosaik jólétét, egészségét és életét. A fosszilis tüzelőanyagok okozta légszennyezés súlyos betegségeket és évente több millió ember idő előtti halálát okozza országokban. A tengerszint emelkedése, a szélsőséges időjárás, az aszályok, a termés hozamok csökkenése és az éghajlatváltozásból eredő egyéb károk egyre több konfliktushoz és migrációhoz vezetnek, és aláássák az Önök nemzetbiztonságát és kormányaik legitimitását.

A fosszilis tüzelőanyagok iparága ellenzi a változást, de az Önök országai és vállalkozásai úgy vélik, hogy az éghajlatbarát szakpolitikák kedvezőek is lehetnek a gazdaságaik számára. Az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások, például a szél- és a napenergia gyakran nyereségesek, munkahelyeket teremtenek, és lehetővé teszik, hogy javuljon a lakosság egészségi állapota. Még ha folytatják is a szénerőművek építését, egyúttal versenyre is kelnek a fejlett országokkal abban, hogy melyikük uralja majd a megújuló energia, az elektromos járművek, valamint a hatékony épületek és ipari folyamatok gyorsan növekvő piacát.
